

ZpravOběž

Trendu vozíčkářů Olomouc

Úvodní slovo

Tentokrát se vám do rukou dostává opět rozšířené vydání Oběžníku, nebo-li tzv. ZpravOběž. V tomto čísle se toho dovíte spoustu. Dovíte se aktuální informace z CI, které jsou již nedílnou součástí každého nově vycházejícího čísla, dále se samozřejmě dočtete i jiné zajímavé zprávy z ostatních stálých rubrik. Vydání je rozšířeno i o zážitky a poznatky klientů, respektive jak už je dobrým zvykem o zážitky pí. Sedláčkové a pí. Zemčákové a našeho nového redaktora, rodiny Tomečků. Děkujeme jim, za jejich aktivitu.

Vzhledem k tomu, že v letních měsících je vždy pracovní tým podílející se na Oběžníku oslaben, v letních měsících nebude distribuován. Tuto situaci se pokusíme alespoň částečně nahradit tím, že zářijové číslo vyjde nejpozději v polovině měsíce, nikoliv až na konci, a jeho přípravě budeme věnovat ještě více času, chuti, elánu, ...

Verča

Informace z CI

Netrpělivě čekáme na vaše dotazy, vzkazy, připomínky, ...

Jelikož je již opět půl roku za námi, chtěla jsem vás všechny požádat a vyzvat, abyste zapřemýšleli nad dotazy, vzkazy, připomínkami, kritikou, pochvalou, ..., které byste nám chtěli sdělit.

Záleží na vás, zda se rozhodnete pro anonymní vzkaz, dotaz, připomínku, či zda se pod něj podepíšete. Také na vás záleží, zda se rozhodnete pro předání vzkazu osobně, písemně do schránky, poštou, emailem, sms-kou, a jiné.

Ať už tak či onak tak:

- budeme vděční za každou zpětnou vazbu (jen tak budeme vědět co chcete aby se změnilo, vylepšilo, a že i vám záleží na Trendu jako takovém),
- v CI je přímo k tomuto účelu zřízená krabice, kam je možné tyto dotazy házet,
- pokud využijete písemného vzkazu, jako heslo uvádějte „pro Trend“.

Všem vašim vzkazům se budeme pozorně věnovat a vás s nimi i

Platba spoluúčasti prostřednictvím složenek

Chtěla bych vyzvat vás všechny, kteří platíte finanční spoluúčast za odebrané hodiny osobní asistence prostřednictvím složenek na poště, abyste **VŽDY** do kolonky **Specifický symbol, uváděli rodné číslo klienta**. Jinak bohužel v mnoha případech nemůžeme identifikovat odesílatele finanční částky a vznikají tak zbytečné komplikace a nedorozumění.

Děkujeme.

Pracovní výkazy asistentů za měsíc červenec

Na první pohled by se mohlo zdát, že tato zpráva je pro vaše osobní asistenty a nikoliv pro vás. Opak je však pravdou, neboť hodně z vás „si přebralo zodpovědnost“ za včasné odevzdávání řádně vyplněných výkazů na sebe.

Jménem našeho mzdového účetního, Vaška Šperlíka, bych Vás všechny chtěla vyzvat k tomu, abyste vyplněné Pracovní výkazy osobních asistentů za měsíc červenec doručili do kanceláře nejpozději do 3.8.2005. Teoreticky by k tomuto datu měly být výkazy vždy odevzdány, ale známe svoje lidi ☺ a proto to raději zdůrazňujeme touto cestou. Po tomto datu tu mzdový účetní nebude přítomen.

Co ještě nemáme a můžeme mít?

V této rubrice jsme se již věnovali bezmocnosti, mimořádným výhodám a nejrůznějším dávkám. Byly bychom rádi, kdybyste se nás ptali na to, co Vás zajímá, a příště již mohl být obsah této rubriky přesně podle Vašeho přání. Proto neváhejte a pište, mailujte, volejte své dotazy, které bychom mohli příště otisknout na tomto místě.

Jak jistě víte, ráda chodím do Vědecké knihovny na internet a dopisují si s několika přáteli.

Na e-mail, co vyšel v mém článku v jednom časopise, se mi mezi jinými, ozvala díky svému bratrovi z Prahy, paní Marta z Kanady. Bratr poslal časopis svojí sestře, paní Martě.

Je ve stejném věku jako já, máme stejné záliby, i když já jsem musela z mých zálib hodně slevit.

Píší si sní česky, protože anglicky ani neumím, ale Martě i po 36 letech, co není v republice, jde čeština obdivuhodně dobře. Také si před lety prožila své. Moc ji obdivuji, já bych takovou vůli a odvahy nikdy neměla. Od té doby co si s ní dopisují, staly se z nás velké kamarádky i přes tak krátkou dobu, co si píšeme a přes vzdálenost, která nás od sebe dělí. Je to asi 9000 km. Píšeme

Ahoj lidi,

si o různých zážitcích, o rodině, o dětech, vnučatech, o počasí a různých zájmovostech, které kolem sebe vnímáme. Dokonce chová i kočičku, jako já. Přes e-mail si vyměňujeme také i fotky. Vzhledem k tomu, že Kanada je v čase o 6 hodin pozpátku, když na ni vzpomenu, vždycky si představuji, co asi v tu kterou dobu dělá. Dokonce mi i zavolala, což byl pro mne pěkný, ale příjemný šok. Poslala jsem jí webové stránky Olomouce, olomoucka, seznamu, atlasu, centra a jiné. Také

jsem jí ukázala stránky vozičkářů. Mám radost, že se dostala na web.stránky Olomouce, olomoucka a jiné, nemusím jí tlumočit, co se zde děje, čte si i české noviny. Také má radost, že se přes naše dopisování dověděla hodně o změnách v naší republice.

Mám radost, že mám možnost chodit na internet a udržovat taková přátelství. Vždyť na internetu trávím nejednu hodinku, abych se dověděla různé zajímavé informace a novinky, abych si „mejlovala“ s přáteli.

Tuto možnost máte všichni, tak ji využijte !!!

Ilona Zemčáková

Rozloučení ...

Většina z vás již jistě zaregistrovala
nemilou událost, která postihla celý Trend.
Bohužel nás na vždy opustila naše dlouholeté klientka,
členka, příznivkyně paní

Mgr. Monika Holzerová.

Odešla tančit do země Světla dne 5.6.2005. Společně ji
popřejme, aby tam kde je nyní se měla krásně a
vzpomínala na nás v dobrém.

Za všechny Verča

BEZBARIÉROVÁ LINKA PŘEROV - OLOMOUČ - PROSTĚJOV Provoz zahájen 13. června 2005

Přepravu zajišťuje: Connex Morava, a.s., Vítkovická 3056/2, 70200 Ostrava – Moravská Ostrava, (prov. Olomouc, Rolsberská 66, tel. 585 108 111, fax 585 313 880, www.connexmorava.cz)

	EH	EH	EH	EH	EH	EH
Přerov, aut.st.		6:50	8:35	12:10	13:55	16:20
Přerov, nábf.PFB		6:53	8:38	12:13	13:58	16:23
Přerov, Velká Lážka		6:55	8:40	12:15	14:00	16:25
Přerov, Předmostí, hřbitov		6:58	8:43	12:18	14:03	16:28
Kokory, Obecní úřad		7:07	8:52	12:27	14:12	16:37
Brodek u Přerova, Masarykovo nám.		7:12	8:57	12:32	14:17	16:42
Majetín, rest.		7:15	9:00	12:35	14:20	16:45
Majetín, škola		7:17	9:02	12:37	14:22	16:47
Krčmaň, náves		7:20	9:05	12:40	14:25	16:50
Velký Týnec, Vsisko, rozc.		7:26	9:11	12:46	14:31	16:56
Velký Týnec, Vsisko, Olympia		7:29	9:14	12:49	14:34	16:59
Olomouc, aut.nádr., příjezd		7:35	9:20	12:55	14:40	17:05
Olomouc, aut.nádr., odjezd	5:55	7:37	9:22	12:57	14:42	
Olomouc, hl.nádr.	6:02	7:44	9:29	13:04	14:49	
Olomouc, tržnice	6:10	7:52	9:37	13:12	14:57	
Olomouc, Fakultní nem.	6:15	7:57	9:42	13:17	15:02	
Olišany u Prostějova, u stavu	6:24	8:06	9:51	13:26	15:11	
Olišany u Prostějova, u parku	6:26	8:08	9:53	13:28	15:13	
Olišany u Prostějova, has.zbroj.	6:27	8:09	9:54	13:29	15:14	
Prostějov, Držovice	6:36	8:18	10:03	13:38	15:23	
Prostějov, Olomoucká	6:38	8:20	10:05	13:40	15:25	
Prostějov, Svatoplukova DONA	6:41	8:23	10:08	13:43	15:28	
Prostějov, aut.st.	6:45	8:25	10:10	13:45	15:30	

	EH	EH	EH	EH	EH
Prostějov, aut.st.		6:50	8:35	11:20	16:05
Prostějov, Svatoplukova DONA		6:52	8:37	11:22	16:07
Prostějov, Olomoucká		6:55	8:40	11:25	16:10
Prostějov, Držovice		6:57	8:42	11:27	16:12
Olišany u Prostějova, u stavu		7:06	8:51	11:36	16:21
Olišany u Prostějova, u parku		7:08	8:53	11:38	16:23
Olišany u Prostějova, has.zbroj.		7:09	8:54	11:39	16:24
Olomouc, Fakultní nem.		7:18	9:04	11:49	16:34
Olomouc, tržnice		7:23	9:09	11:54	16:39
Olomouc, Kosmonautů		7:28	9:14	11:59	16:44
Olomouc, aut.nádr., příjezd		7:35	9:21	12:06	16:50
Olomouc, aut.nádr., odjezd	5:55	7:38	9:23	12:08	15:28
Velký Týnec, Vsisko, Olympia	6:03	7:44	9:29	12:14	15:34
Velký Týnec, Vsisko, rozc.	6:07	7:48	9:33	12:18	15:38
Krčmaň, náves	6:14	7:55	9:40	12:25	15:45
Majetín, škola	6:17	7:58	9:43	12:28	15:48
Majetín, rest.	6:19	8:00	9:45	12:30	15:50
Brodek u Přerova, Masarykovo nám.	6:22	8:03	9:48	12:33	15:53
Kokory, Obecní úřad	6:27	8:08	9:53	12:38	15:58
Přerov, Předmostí, hřbitov	6:36	8:17	10:02	12:47	16:07
Přerov, Velká Lážka	6:40	8:20	10:05	12:50	16:10
Přerov, nábf.PFB	6:41	8:22	10:07	12:52	16:12
Přerov, aut.st.	6:45	8:25	10:10	12:55	16:15

Držitelé průkazů ZTP, ZTP/P, průvodce a vodící pes mají jízdné zdarma.

Pozn: X jede v pracovních dnech H spoje s bezbariérovým přístupem.

Všechny spoje jsou zajišťovány nízkopodlažním vozidlem s plošinou pro nástup a výstup vozíčkářů.

Přednostně jsou přepravováni cestující s omezenou schopností pohybu, orientace a osoby na vozíku pro invalidy.

Linka je zařazena do Integrovaného dopravního systému Olomouckého kraje.

Projekt Bezbariérová linka vznikl za podpory Olomouckého kraje.

AKCE

Ostatní akce

Naše akce

Dlouhodobý a náročný záměr všech, co mají něco společného s Trendem – pořádně si užít léto!

1.

V sobotu 3. září se od 9.00 pod záštitou hejtmána Olomouckého kraje a primátora statutárního města Olomouc koná v areálu Atletického klubu Lokomotiva Den národnostních menšin a zdravotně postižených osob. Na programu jsou sportovní soutěže o pohár v malé kopané, šipkách, pétanque, boccie a ruských kuželkách. Po celý den kulturní program zajišťují vystoupení souborů a jednotlivců, převážně zástupců

národnostních menšin a zdravotně postižených, občerstvení je zajištěno specialitami balkánské kuchyně Bulharský kulturně osvětový klub Olomouc (pro soutěžící občerstvení zdarma). Všichni jste srdečně zváni nejen ke koukání, ale hlavně k účasti, v případě zájmu je možno zajistit také bezplatný svoz a rozvoz zdravotně postižených osob z Olomouce a blízkého okolí. Předem se však musíte nahlásit paní Evě Kacanu na 737 331 905 nebo k.eva@tiscali.cz do 28. srpna 2005.

2.

V termínu od 20. 6. do 20. 9. 2005 probíhá Olomoucké kulturní léto, v jeho rámci se uskuteční řada koncertů, divadelních představení, literárních večerů, výstav atd. Mimo jiné například Jiří Stivín & Co Jazz System, Boris Jirků – Márquezomanie, Vladimír Merta + Jana Lewitová a řada dalších. Přejeme příjemnou zábavu.

Jaro na Kopečku 2005

Jaro je v plném proudu a tak se několik vozičkářů se svými milými asistenty domluvilo, že ve čtvrtek by to zase šlo. Ano, zase by to šlo. A hned se vědělo, že to bude Kopeček u Olomouce a jeho zoologická zahrada. Však jsou zde malá narozená zvířátka a nízkopodlažní autobus nás sem doveze. Takže v 10 hod. před ZOO.

Ano, sešlo se nás tady na 10 lidí. Ale hned na začátku se vloudila chybička, jelikož nebyla řečena strategie chování ve zdejší ZOO. Jarka si totiž myslela, že se jde pod rozhlednu na kafičko a tudíž se nám na začátku ztratila. Ale my ostatní jsme šli hezky prohlížet zvířátka za zvířátkem. A bylo se na co dívat. Viděli jste někdy čerstvě narozené hrošátko? Tak my ano. Zrovna ve středu večer se narodilo. Bylo takové malinkaté, jak narozené děťátko. Tak sotva 40 centimetrů. A ta máma hrošice byla tak strašně mohutná, tolik metráků tam leželo. Nebo viděli jste malá

čápátka? Asi těžko, jelikož na komin přece nepolezete. Ale tady mají hnízdečko na zemi. takže zde vidíte tři malá čápátka. Nosálků byla také dlouhá šňůra a koziček, to se nedalo ani spočítat. A tady se našla Jarka. Už jí bylo smutno, tak se vrátila. Smutek hned zahnala zmrzlinou, a to se k ní přidala Bojka. Ostatní zase koukají na Libora, jak neuměle krmí kozičky. Tak to se mu krmivo vzalo, které zakoupil na pokladně a ukázalo se mu, jakže se krmí kozičky. No to měl tedy velkou radost, že nic nemá a šel si koupit také zmrzlinu. Ta mu aspoň zůstane. Dále pak na cestě má svůj přibyt medvěd. Toho starého, hodně moc silného, který se ani valit už nemohl, vyměnili za mladšího - možná že umřel - tak ten byl skotačivější. Lebedil si ve vodě nebo se prošel ve své ohradě. A to už se blížíme k rozhledně, kde je občerstvení a tak zde nějakou dobu zůstáváme. No Bojka, ta si dala zase svou

zmrzlinu a my ostatní své úhledně zabalené svačinky. Chodáci na rozhlednu jít nechtěli a my na vozíku zase nemohli.

Libor toužil po péru od páva, ale v ohradě na zemi žádné neleželo a trhat mu ho přece nebudeme. Takže má Libor smůlu. Ale zato si chlapi užili u pantera. Bylo co obdivovat. Byla to vlastně panteřice a ještě k tomu dvounohá. Byla to ošetřovatelka a ten travnatý výběh upravovala. Ale bylo se na co dívat. Takže ještě na žraloky se podívat, jak v klidu plují. Pokochat se u mořských akvárií a dál se nejde, jelikož zde cesta vede z kopce a pak zas do kopce. Takže opět zmrzlinu pro Bojku a jde se výlet zakončit k Mackům do restaurace. Takže kdo nebyl před ZOO tak se uvidíme na Orbitě - na Dolní Bečvě, kam za pár dnů z TRENDEM odjždíme.

Dagmara

Letošní pobyt na Orbitě, který proběhl v termínu 12. - 17. 6. 2005 se až na pár pichnutých koleček a přejeté stupačky celkem vyvedl (ještě jednou děkujeme našemu servisnímu týmu ve složení: Vladimír Příkryl, František Sedláček a Libor Pukowietz, bez nějž bychom byli již první den v koncích!).

Na program bylo mimo jiné několik her, výsledky jedné z nich byly natolik zajímavé, že jsme se rozhodli, že se o ně s vámi podělíme. Z předcházející hry byli hráči rozděleni do dvou

Pobyt na Orbitě

týmů, taktéž z předešlé hry měl každý tým k dispozici určitá slova. Úkolem bylo vymyslet příběh, ve kterém museli použít všechna slova, která měli k dispozici z předešlé hry, a dvě postavy protihráčů. Bodovala se jak četnost použití výrazů, tak délka příběhu. Končený výsledek byl nerozhodný, tým číslo jedna měl

celkem 1.019 bodů, tým číslo dva měl 1.026 bodů, rozdíl sedmi bodů je tedy při takovýchto cifrách naprosto zanedbatelný a odměnili jsme nakonec obě družstva.

Jak již bylo řečeno, o výsledek této hry se s vámi podělíme a otksneme zde oba výsledné příběhy. Uvádíme je tak, jak byly napsány, bez jakýchkoli úprav, jelikož měli týmy omezený čas, občas se v nich objeví nějaký překlep či vypadnuté slovíčko, ale celkový efekt je skvělý ☺

Příběh první

Tým tvořili: Dagmar Sedláčková, Jitka Sedláková, Eva Tahotná, Marie Harásková, Marie Dvorská

Kamil a Eva šli do lesa u Borů. V lese potkali Pepu, který tam u řeky chytal ryby. Kamil a Eva si k Pepovi přisedli a Kamil mu začal vyprávět, jak byl na Safári v Hradci Král. blízko stanice Čepro u Českomor. Borů. Kamila tam překvapila krajta, která na něj otevřela tlamu. Potom tam bylo akvárium s rybama, u nichž ho překvapil zlatavý lesk a velká tlama. Byl to africký rod zlatých rybek s krásným leskem a barvou medu a názvem Kamil, dle jejich objevitele Kamila Čepro. Pepa otevřel tlamu údivem nad tímto zajímavým druhem ryb a nebezpečím, které potkalo Kamila s krajtou.

Protože dostala hlad, Kamil vyndal chleba s medem a Pepa přidal tři ryby, které chytl na lesk své třpytky.

Kamil s Evou šli do lesa na dříví a přitom narazili na starý dutý strom, z nějž vytékal med se zlatým leskem. Ale v tu chvíli se z hloubky lesa vyřítil medvěd s otevřenou tlamou. Jeho zuby měly lesk jako blesk. A hurá na med! Kamil ale duchapřítomně a bukovým borem blízko Čepra utíkali za Pepou, který už pekl ryby, tři štiky s velkou tlamou. Eva přiběhla s otevřenou tlamou a divokým leskem v očích a Kamil jen s otevřenou tlamou. Protože medvěd zůstal v lese u svého medu, pojedli v klidu ryby i chleba s medem a lesem se odebrali do rodných Borů Kamila v blízkosti Čepra, ke kterému právě přijel vyhlášený cirkus Kamil Čepro s úžasnou podivnou na africké krajty s velkými tlamami. Jejich těla měla stříbrný lesk s nádechem medu. Kamil s Evou se rozhodli cirkus u Borů u Čepra s krajtami navštívit. Zrovna začínalo představení principiála Kamila Čepra, který měl celé oblečení z kůže krajty, kolem krku krajtu, kolem pasu krajtu a všechny krajty otevřely své velké ozubené tlamy. Představení bylo samý lesk a třpyt, principál Kamil Čepro mazal divákům med kolem huby a celé Bory i zaměstnanci Čepra měli údivem otevřené tlamy a Eva volala: „Kamil, Kamile, ty krajty mají vážně tak velké tlamy jak jsi vyprávěl v lese u řeky, když Pepa chytal ryby.“

Příběh druhý

Tým tvořili: Eva Skácelová, Libor Pukowietz, Josef Dřímál, Jiří Kamrád, Ludmila Dřímálová

Nad chatovou oblastí zvané Chatařinka, kde vlastní chatu chatařka Eva s chatařem Frantou, svítilo sluníčko. Chatařka Eva, žijící v chatě s krásnými záclonami, které clonily místnost před ostrým sluncem. Chatařka Eva chovala také holuby. Holubi žijící v holubníku udělaném také z jedné chaty se dostávali do kolize s jinými ptáky, kteří vlétávali do chatového holubníku. Chatařka Eva si pořídila malou vydru s vydřicí, aby se zbavila cizích ptáků. Avšak malá vydra s vydřicí chytaly i holuby. Holubi se proto schovávali do chaty za záclonu, která clonila výhled v okně. Chatařka Eva odclonila záclonu, aby se holubi schovali do chaty před malou vydrou s vydřicí. Chatařka Eva si zavolala na pomoc druhou chatařku Dášu, která byla také na chatě v chatové oblasti zvané Chatařinka. Ta jí pomáhala s odcloněním záclony v chatě, aby holubi mohli vlétnout do chaty před malou vydrou s vydřicí. Přitom chatařka Dáša zranila jednoho holuba. Nejdříve to chtěla chatařka Dáša chataře Evě zatajit. Ale pak si to chatařka Dáša rozmyslela a strašně se zastyděla, že chtěla zatajit holubovo zranění. Šla se za chatařkou Evou kát a kála se a kála se. Chatařka Eva držící v ruce záclonu, kterou odclouje okno chaty, jí řekla, ať už se nekaje. Kající se chatařka Dáša se přestala kát, vstala a záclonila chataře Evě výhled na ostatní chaty v chatové oblasti zvané Chatařinka. Poděkovala jí, že jí odpustila. Tak se chatařky z chatové oblasti zvané Chatařinka domluvily, že nakonec vyhodí malou vydru s vydřicí a nechají si létat i cizí ptáky do chatového holubníku.

Marcela

Jsem vdova, žiji sama, ale děti, vnučata a známí jsou u mne víc jak často, takže bych si na samotou neměla stěžovat. Zvířátka mám ráda, chovám křečky a kanárky.

Když jsem v mém bytě objevila myš a já ji nemohla za žádnou cenu do žádné pastičky chytit, v domnění, že kočka by na myš vyzrála lépe než já, tak jsem si pořídila kotě. No, tedy pořídila. Jen jsem se před svým známým zmínila, že na tu myš by platila snad jen kočka. Ten nelenil, a do hodiny byl u mne i s tříměsíčním šedočerným kocourkem, kterého jsem si pojmenovala, jen co jsem ho uviděla — Kulíšek. Hned odpoledne jsem pro něj pořídila vše potřebné v domnění, že stejně u mne dlouho nebude. Já, které je 58 let a nejméně 40 let jsem

Kulíšek

tvrdila, že v mém bytě nikdy kočku mít nebudu, natož černou a do postele by mi nesmělo žádné zvířátko, nechtěně se stalo skutkem. No, a pak jsem již obdivovala hravost koťátka, jeho slušné vychování chodit na bedýnku, rychlost, s jakou se naučil mě obelstvit. Jsem totiž na elektrickém invalidním vozíku a Kulíšek rád spával v noci na mém vozíku. Ale sotva jsem vypnula televizi, chvíli počkal a šupl za mnou do postele k nohám na deku „Larisu“. Vyhodit se ale nenechal a usilovně se mnou bojoval o své místo v posteli, až jsem nakonec rezignovala. Stejně se myšky, teda

čtyři, chytly do pastiček, které odborněji než já, připravil můj švagr Pepa. Takže mám teď kotě, ale myšky ne.

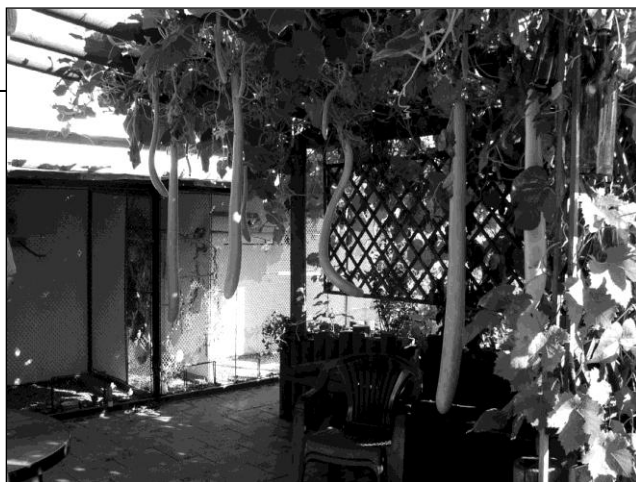
Kulíšek se stal mým kamarádem i kamarádem mých vnučat, kterých je sedm a půjčují si ho téměř z ruky do ruky. Kulíšek má obdivuhodnou výdrž, když se nechá takhle tahat a pořád chovat. Ale myslím si, že kdyby nechtěl, někde by se schoval a nenechal by se „trápit“, což dělá, když už toho má opravdu sám dost. Takže kvůli myškám mám kocourka, který myši sice nechytá, ale zato je rodinným mazlíčkem.

Ilona Zemčáková

Vážení přátelé,

Vždy, když objevíme ve schránce Váš Zpravodaj, velmi nás to potěší. Stále ho zdokonalujete a rozšiřujete. Dozvídáme se aktuální informace a zprávy. Ráda bych také přispěla do rubriky zajímavostí a protože přichází jaro, napadlo mě, že se podělím s našimi loňskými pěstitelskými úspěchy. Jedná se o rostlinu s názvem KALABASA (indická okurka). Vypěstovali jsme ji ze semene, dvě rostliny vysadili k pergole a ty během léta svými obrovskými listy vytvořily příjemné zastínění. Plody, které uzrávaly, dorůstaly denně o několik centimetrů a první z nich jsme průběžně měřili, až v září dosáhla délky 1,50 m. Tyto plody neslouží jen k dekoraci, ale využili jsme je i v kuchyni. Jsou chutné za syrova i tepelně upravené. Vyzkoušeli jsme okurkový salát, dušené zelí, bramborák i grilované. Zajímavé na této rostlině je také to, že se dá část odřezat a ona dorůstá dál. Letos už nám raší nové rostliny, tak budeme v pěstování pokračovat.

Zdraví Vás Daria a Roman Tomečková

Tak se TREND vozíčkářů Olomouc vypravil na svůj psychologicko rehabilitační pobyt. Letos nastala změna, jelikož se jelo na Orbitu, která se nachází na Dolní Bečvě. Je to hned kousek za Rožnovem pod Radhoštěm.

Hezky jsme se v autobuse usadili a konečně zjistili, kdo vlastně jede. Nakonec to bylo tak, že ti, kdož byly přihlášení se odhlásili a jeli náhradníci. Ale nám to nevadilo, hlavně, že jsme jeli. V autobuse nám byl rozdán milý sponzorský dárek a to velké červené jablko. Za což sponzorovi moc děkujeme.

Ve Valašském Meziříčí u benziny byla zastávka. A jak se hned pro všechny hodila. Využili ji kuřáci, odskočilo se na WC a pojedla se svačinka. Nasedáme a pokračujeme v cestě. Začíná být teplo, ale dorážíme k cíli. Říkalo se v Trendu, že jedem do bezbariérového střediska a tak jsme byly zvědaví co můžeme očekávat. Ano, Orbita jest bezbariérová, ale pár detailů, pro nás vozíčkáře důležitých, by chtělo dodělat. Pokoje jsou příjemné, dodají vám i nástavce, abyste si postel zdvihli. Trochu musíte nábytek přestavět, aby byl prostor na vozík. Soc. zařízení je na pokoji, ale ne pro vozíčkáře. My je máme na chodbě i se sprchou. Ale na WC se dveře otevírají dovnitř, takže je z chodby na vás vidět. Je zde jenom jedno madlo na vstávání, tak se chytáte vozíku nebo umyvadla, prostě jak to jde. Sprcha je příjemná, je zde madlo i sedačka. Ještě je

chyba u jídelny a baru, kde jsou prostorné místnosti. Zde se nachází také WC, ale žádné pro vozíčkáře. Místo by přitom bylo. Tyto nedostatky si recepční napsala a tedy uvidíme, zda příští pobyt bude pro vozíčkáře příjemnější. My ovšem tyto nedostatky překonáme, hlavně když jsme z města a hezky pospolu.

Tak se člověk zabydlel a jde dál prozkoumávat co jej čeká.

Já se s manželem rozhodla, že jdeme do Rožnova. Doopravdy to není daleko, jenom z kopce a nazpět zase do kopce. Ale to jsou všechny výlety tady. Za 30 až 40 minut jste v Dřevěném městečku. Nyní v neděli zde hrál folklór, tak jsme se na něj podívali. Začíná být pozdní odpoledne a vypravujeme se nazpět na Orbitu. Na konci Rožnova je benzina a má velmi příjemné WC s madly. Budu zde častým hostem, když půjdu z kopce a potom zase nazpět do kopce. Už u oběda jsme říkali, že dobře vaří. A večere to zase potvrdila. Takže se bude žít od jídla k jídlu.

Ještě je příjemné večerní rozprávění, když je krásná jarní noc. Potom hup do lůžka a hurá do dalšího dne.

Pondělí začíná moc pěkným počasím. Bude to hezký den. Až na ty ptáky, co začínají cvrkat po

Orbita 2005

třetí hodině ranní a po šesté je klid, jak se rozletí. Já

vím, je to všude s nimi stejně, zvláště tady, když je les přímo za okny.

Po snídani zajdeme k lékaři, jelikož moje bolístka na ruce je čím dál horší.

Bylo dobře, že jsme šli, jelikož jsme museli přejít přes lávku, která vedla přes Bečvu. A tady jsme viděli pod lávkou spoustu kačen a maličkých káčátek. Hodili jsme jim rohlík a tu se z vody vynořili pstruzi a také na něj. Ale kačeně se to nelíbilo, tak šup hlavou pod vodu a rohlík mu zase vytrhla. Byl to litý boj mezi kačenami a pstruhy.

Při obědě Luboš, co seděl s námi a s Milou - nebo-li Šimi, poznal v obsluhující paní spolužačku ze školy. Tím pro nás začal ráj v jídelně, ale pro Šimi peklo v srdci. Ona je totiž Míla moc žárlivá. Nepomohlo říkat, že se z této známosti budeme mít dobře, že to bylo před více jak třiceti lety.

Odpoledne se nás pár vypravilo na chatu „Mír“. Je vzdálená 3,5 km a stále do kopce. Tedy, Marek a já - jsme na el. vozíku a tři choďáci - Pavla, Zuzka a Libor - ten je coby doktor.

Cesta vedla mezi chatami, některé menší, ale víc jich bylo movitějších. Až skoro na samém vrcholku byla chudá chaloupka, spíše dřevěná barabiznička a babička co obracela seno. Ta měla skoro osmdesát, jak nám řekla.

Tak si jedem do výšin k chatě Mír užívat ticha a klidu. Ale to netrvalo moc dlouho. Přibližuje se nějaký šum, hluk, výskot a pištění. A jsou zde děcka, od první do páté třídy na výletě. Pak jsme se potkali s učitelkami ještě párkrát. Tak končí náš klid a pohoda, jede se na Orbitu. Večer bude opékačka špekáčků. Za ty moc děkujeme panu Svobodovi – Maso - Uzeniny.

V úterý jdeme všichni dolů do Rožnova. Navštívíme Dřevěné městečko. Zde zase potkáme, tak daleko od domova, sousedovic děvčátko. Je zde s třídou na školním výletě. Škoda, že není napuštěn bazén, když je takové teplo. Stejně nevím, jak do něj. Zábředlí u schodů není, tak jenom po zadku po schodech.

Někdy musí být také to sportovní utkání a ne stále hrát karty, chodit na pivo a poháry. Jdeme tedy hrát kuželky. Do pátého kola vede Eva a Vladimír. Chodáci pouští kouli ze stoje a my jsme na vozíku, tak nevím, zda na tom nejsou lépe. Abych stálo něco nebojkotovala, tak si donesou židli. Tak to zase zkouším s oplátkem. Třeba je něco

rozhodí. Nezabralo. Stejně se dostávám mezi špičku. O prvé a druhé místo se dělím se Zuzkou. Musíme házet. Stále stejné body. Až třetí pokus rozhodl. Zuzka jest první.

Potom jdeme vozíkem jezdit po dráze. Zaváží nám oči a asistent nám říká jak máme jet. S překvapením vyhrál Jirka. Opět moc děkujeme sponzorům, kteří nám tyto dobroty dodali, Ode mně je to AHOLD a NUTREND a Ala získala dobroty z GLOBUSU.

Další den jsou hry se slovy a číslly. Fajn, taky dobře. Jsou vítězi a poražení.

A mezi tím vším, ještě existuje firma vznikli, když se začali píchat kola a kazit vozíky. Byli doopravdy značně vytížení. Také jim patří poděkování. Večer je ještě jednou ohniček se špekáčky a zvláštní cenou – Zbojnické klobásy a štangl salámu. Za tyto věci mockrát děkujeme firmě Váhal@spol. Dodala Ala. Všichni na ně mají chuť, ale není pro každého. Napřed klobásy budou sloužit jako došky. Je zde totiž stříška na dřevo, a ty dvě došky chybí.

Klobásky jsou ve fólii a my jsme bohatí, tak můžeme mít došky z klobás. Hezky jsou všem na očích a tak se snažte, kdo je vyhraje. Bylo rozhodnuto kdo nejlépe zazpívá, tak je má. Bude to těžké. Chce to zvučný zpěv a dobrou písničku. Nebo získat hodně bodů. Ale tolik oplátků nemám. Takže žádné uplácení, musíš začít sama.

Byly hezké písničky, ale Eva zpívala moc potichu, Anička také. Vladimír přednesl moc zajímavý repce, ale na vítězství to nestačí. Nakonec zůstal Marek a já. Asi jsem dala Markovi moc bodů jinak jsem byla jasná. Tak zase boj mezi námi. Marek nasadí černé brýle a ohromuje obecenstvo. Křičí nebo zpívá? Já,já,já jenom já !!!! A také je slyšet mě. Já mám hlad! Chci výhru! Ale Marek si ji zaslouží, tak ji má a je superstar. Klobásky se rozdělily mezi zpívající, Marek jich dostal nejvíc a také tu štangl salámu.

Všechno jednou končí a tedy i náš pobyt.

Dagmara

Něco pro pobavení

Protože tu máme čas letních dnů, dnů plných sluníčka, pohody, rozhodla jsem se vám tyto dny ještě vylepšit o pár někdy vtipných, jindy krutých žertů. Snažila jsem se najít takové vtipy, aby si v nich každý ze čtenářů našel alespoň jeden, který je vlastní jeho humoru.

Zároveň mi dovolu,te, abych jménem svým i zajisté jménem mých kolegů, vám všem popřála krásné léto, plné sluníčka, pohody, relaxace, odpočinku, ...

Verča

Vejce

Proč Somálci neznají slepice? Protože se žádná nestihne vylíhnout z vajíčka.

Adam

Víte, proč Bůh stvořil nejprve Adama? Protože vždycky se začíná od nuly.

a něco na oplátku ...

Práce

Dežo dostane práci u stavební firmy. Šéf mu povídá: "Běž natřít okna!". Po pěti hodinách "těžké" práce dojde Dežo za šéfem se slovy: "Šefe, aj ramy?"

Kovboj

Přijde kovboj do saloону a říká: "Barmane, dvě whisky - jednu za sebe a jednu za bráču." Barman nachystá dvě whisky. Další den přijde kovboj opět do saloону a zase chce dvě whisky. Každý den pak na ně pravidelně chodí do saloону. Barman mu je již ze zvyku nachystá. Jednoho dne, když zase kovboj přijde do saloону a barman mu už chystá dvě whisky říká kovboj: "Dnes jen jednu." Barman se ho smutně zeptá: "Copak, bráška umřel?" "Ne, ale já jsem přestal pít," odpoví kovboj.

Blondýnka nakupuje

Blondýnka přijde do prodejny hudebních nástrojů a rozhlíží se. Po chvílce přijde k prodavačce, brunetě, a povídá: "Chtěla by jsem tu červenou trumpetu a tu bílou harmoniku."

Na procházce...

Babička jde s dědečkem na procházku a vedle babičky uhodí blesk. Dědek na to: "No toto!?" Jdou dál a zase se to opakuje. Pak na konec uhodil blesk do babičky a dědek na to: "No proto!"

Proč?

Proč nemůže být žena současně krásná i moudrá? Protože pak už by to byl chlap.

Houby

Včera byla smaženice, samé divné hříby dneska jdeme do márnice za těmi co chybí.

Redakční rada:
Kotonská Veronika
Hornová Marcela
Redaktoři:
opět zase my dvě
Graficky zpracoval:
Karel Lasák

Adresa redakce:
Spolek Trend vozíčkářů
Holečkova 9, 779 00 Olomouc
www.trendvozickaru.cz
E-mail: trend@trendvozickaru.cz
Tel.: 585 431 012
Mobil: 777 974 455

Datum vydání: 13. 7. 2005
Uzávěrka čísla 7: 12. 9. 2005
Současně s tiskovou podobou vychází Zpravodaj i v textové podobě na internetových stránkách spolku.
Pro vnitřní potřebu v nákladu cca 100 kusů bezplatně rozšiřuje Trend vozíčkářů Olomouc.